

DE DRIE BEWEGENDE SYSTEMEN

De drie bewegende systemen waar de osteopathie vanuit gaat, bestaan uit:

1. Het parietaal systeem (het bewegingsapparaat)
2. Het visceraal systeem (het orgaan systeem)
3. Het craniosacraal systeem (het zenuwstelsel)

Van groot belang is om hun onderlinge samenhang en invloed te begrijpen. Een storing in het ene systeem kan ook heel goed klachten veroorzaken in het andere systeem. Alle structuren in het lichaam zijn direct of indirect met elkaar verbonden door het bindweefsel (fascie).

Dit alles leidt dan ook tot een andere benadering van symptomen. Daarbij wordt gebruik gemaakt van de hedendaagse medische en para-medische kennis en is deze blijvend in ontwikkeling.

De fysieke kracht die bij de manuele technieken wordt toegepast is afhankelijk van het systeem waarop deze invloed wordt uitgevoerd, oftewel het weefsel waar dan op wordt gewerkt.

Zo kunt u zich voorstellen dat wanneer er op het bewegingsapparaat (spieren, gewrichten e.d.) wordt gewerkt de intensiteit van de kracht op dit weefsel zwaarder/sterker zal en kan zijn dan op het orgaan-systeem of op het craniosacraal systeem.

Het bewegingsapparaat functioneert als een soort pantser om de daar onderliggende structuren te beschermen. Simpelweg kunnen we daarom ook stellen hoe dieper we in het lichaam werken hoe zachter de technieken.

Als behandelaar hebben we uiteindelijk moeten ervaren de kracht van minimale kracht te gebruiken en daarmee de beschermende weerstand van het weefsel te moeten en te kunnen respecteren.

Daar ligt dan ook de kunst en de kunde van de behandelaar.